

هدف از همه‌پرسی کردستان عراق چیست؟

پارلمان اقلیم کردستان عراق با برگزاری فرآندوم استقلال اقلیم در روز ۲۵ سپتامبر ۲۰۱۷ موافقت کرد و به مخالفت‌های دولت عراق و ایران و ترکیه و نگرانی‌های واشنگتن و کشورهای غربی که نسبت به احتمال انفجاری جدید در منطقه در پی برگزاری فرآندوم هشدار دادند اعدائی نکرد. آمریکا و اتحادیهٔ اروپا به شدت نسبت به برگزاری این همه‌پرسی ابراز نگرانی کرده‌اند.
امریکایی‌ها در سفرهای مکرر و بیانیه‌های متعدد خود تأکید کرده‌اند که از همه‌پرسی اقلیم کردستان حمایت نمی‌کنند و در حالی که عراق و همه متحدانش بر مبارزه با تروریسم و داعش تمرکز کرده‌اند، پرداختن به موضوع همه‌پرسی از سوی کردها، مسئله‌ای فرعی است که می‌تواند همه را از هدف اصلی که همان مبارزه با داعش و تروریسم است منحرف کند. در این میان ایران و ترکیه و سوریه همسایگان اصلی عراق که هر سه با اقلیم کردستان مرز مشترک دارند، مخالفت شدید خود را با برگزاری همه‌پرسی استقلال کردستان اعلام کرده‌اند و حتی بازرانی را متهم کرده‌اند که می‌خواهد عراق را تجزیه کند. رجب طیب اردوغان، رئیس‌جمهوری ترکیه به صراحت به مسعود بارزانی گفت که اشتباه می‌کند و اصرار او بر انجام همه پرسی عواقب بسیار سختی در پی خواهد داشت. ایران نیز به صراحت گفته است که در صورت برگزاری همه‌پرسی، همه روابط خود را با اقلیم کردستان قطع خواهد کرد. تنها طرفی که از همه‌پرسی اقلیم کردستان حمایت کرده، اسرائیل است که به صراحت اعلام کرده از همه‌پرسی حمایت می‌کند. بنیامین نتانیاهو، نخست‌وزیر اسرائیل به صراحت اعلام کرده که طرفدار استقلال کردستان است و برای تحقق آن به مقام‌های امریکایی فشار می‌آورد. اما همه این احوال، پارلمان کردستان روز جمعه بعد از دو سال تعطیلی تشکیل جلسه داد و موافقت خود را با برگزاری فرآندوم اعلام کرد. اقدامی که دو نسبت به قانونی بودن آن تردیدهای جدی وجود دارد. چرا که منتقدان می‌گویند که دوره قانونی پارلمان پایان یافته و افتتاح آن صرفاً برای تصویب همه‌پرسی غیرقانونی است. این در حالی است که روزبه‌روز زمان برای تمویق یا لغو فرآندوم تنگ‌تر می‌شود. کردستان در حالی می‌خواهد فرآندوم را برگزار کند که هنوز مطالبات اصلی خود را در این خصوص محقق نکرده است. مسئله کرکوک هنوز حل نشده و بر سر اراضی آن و دیگر مناطق با دولت مرکزی منازعاتی وجود دارد. بسیاری گمان می‌کنند که اصرار اقلیم به برگزاری همه‌پرسی می‌تواند به این دلیل باشد که کردها گمان می‌کنند، پس از همه‌پرسی فضای گسترده‌ای به وجود می‌آید که کردها می‌توانند با دست بازتر به مذاکره با بغداد باشندند و ضمن احقاق خواسته‌های خود تعریف جدیدی از روابط با بغداد داشته باشند. پیش از این کردها تجربه مشابهی را در ژانویه ۲۰۰۵ با طریق برگزاری یک همه‌پرسی غیر رسمی تجربه کرده بودند، در آن موقع آن‌ها می‌خواستند ببینند که نظر اکثریت کردها استقلال از عراق است یا ماندن به عنوان جزئی از عراق. همه‌پرسی صرفاً در میان گروه‌های سیاسی کرد انجام شد و تلاش شد چندان مانور رسانه‌ای روی آن انجام نشود. نتایج این رأی‌گیری بیان‌گر جنبای کردها از عراق نبود اما همه‌پرسی سال ۲۰۰۵ این قدرت را به کردها داد که بتوانند از این همه‌پرسی به عنوان برگه قدرتمندی برای تحقق حقوق و صلاحیت‌های خود بهره ببرند و اراده خود را در نوشتن قانون اساسی جدید عراق تحمیل کنند. پس از آن کردها توانستند بسیاری از خواسته‌های خود را در قانون اساسی عراق بگنجانند. در سال ۲۰۰۵ اقلیم کردستان به عنوان یک منطقهٔ اتحادی جزء عراق اعلام شد و زبان کردی به عنوان زبان رسمی در کنار زبان عربی به رسمیت شناخته شد. این امتیازات بزرگی بود که کردها نخواستند به دست آورند. با وجود این که دولت عراق پذیرفت این امتیازهای مهم را به کردها بدهد اما این به آن معنا نبود که آن‌ها از عراق اعلام جدایی کنند و به استقلال تمام و کمال آرمانی خود برسند. واقعیت این است که کردها خوب می‌دانند که کشورهای منطقه و عراق اجازه ظهور کشور جدیدی را نمی‌دهند. اما این نکته را هم خوب می‌دانند که وضعیت فعلی که با توجه به درگیری‌های داخلی دولت مرکزی عراق و سوریه با داعش و گروه‌های تروریستی دیگر به وجود آمده است، برای آن‌ها فرصتی را به وجود آورده که برای تحقق اهداف و دستاوردهای بزرگ‌تر از آن بهره‌برداری کنند و استفاده از این فرصت ممکن است دیگر تکرار نشود. کردها می‌دانند که آرزوی کشور کردی همچنان به حد یک آرزو باقی نمانده و بعید است که به این زودی‌ها تحقق یابد، اگر چه وضعیت فعلی اقلیم برای کردها بهتر است چرا که در سایه دولت مستقل ضعیف، از اختیاراتی شبه‌مستقل برخوردارند. کردها تجربه سودان جنوبی را که همین چندسال پیش از سودان جدا شد جلوی چشم خود می‌بینند و شاهدند که این منطقه پس از جدایی از سودان با چه مشکلات متعدد اقتصادی و اجتماعی روبه رو شده است. اکنون زمینه‌های بروز جنگ داخلی در سودان جنوبی فراهم است و هر روز خبرهایی را درباره کشته و زخمی‌های ناشی از درگیری‌های داخلی در این کشور می‌شنویم.

باورقی

اسرائیل بازیگر خنثی در بحران سوریه

اسرائیل به‌طور رسمی طرف خنثی در درگیری سوریه است. در عین حال از همان ابتدای جنگ در سوریه ، در خصوص خطوط قرمز اعلام کرد ، خطوطی که امنیت دولت یهودی را تضمین می‌کند. این سوال پیش می‌آید که این خطوط قرمز چیست و اسرائیل چه نقشی در سوریه داشته و جایگاه این دولت در درهم‌پیدگی منافع کشورهای مختلف که به طور مستقیم یا غیرمستقیم در گیری سوریه حضور دارند چیست؟

یاید خاطر‌نشان نمود که رؤسای جمهور سوریه سوریه حافظ اسد که در سال ۱۹۷۱ از طریق کودتا رئیس‌جمهور کشور شد و جانشین و پسرش بشار ، عملا مسئلهٔ جولان را به طور جدی مطرح نکردند. این‌ها همچنین تلاش‌های برای برگرداندن این زمین‌ها را پذیرفته‌اند البته اگر که جنگ یوم کیبور را در سال ۱۹۷۳ به حساب نیاوریم، وقتی که ارتش‌های مصر و سوریه سعی داشتند که جولان را برگردانند اما بدون نتیجه بود. نظامیان اسرائیلی تأکید کردند که جولان، مهم‌ترین ساختار دفاعی طبیعی است که برای تضمین امنیت مرزهای شرقی ایذنال است. از ضمن از دست دادن بلندی‌های جولان که از آن‌ها آرزانه می‌توان نیمی از اسرائیل مورد هدف قرار بد به‌طور مشخص قدرت دفاعی آن‌ها را کاهش می‌دهد. در عین حال اسرائیلی‌ها مطمئن‌اند که با آوردن این بلندی‌ها تحت حکومت اسرائیل بیش از چهارده ثبات مثبت در منطقه حفظ شده است، جایی که دائماً محل درگیری‌های نظامی بود.

در واقع با گذشت زمان مرز اسرائیل و سوریه برای اسرائیل آرام‌تر شد. از آغاز جنگ میهنی در سوریه در سال ۲۰۱۱ و جذب شمار زیادی از کشورهای خارجی به آن ، موضع عدم مداخله اسرائیل ، اصلاح شده است. اسرائیل ضمن ادامه مسیر خنثی‌بودنش ، خطوط قرمزی را مشخص کرد. یعنی به عبارت دیگر: عدم مداخله تا آن زمان که فعلا تقاضاهای تل آویو رعایت می‌شود. چه درخواست‌هایی؟ در وهلهٔ اول از جدی به حضور و فعالیت نیروهای مسلح ایران و گروهک مسلح حزب‌الله در سوریه به ویژه در نزدیکی مرزهای اسرائیل. نیروهای مسلح اسرائیل در محدودهٔ عملیات حفاظت را در جهت تضمین رعایت این خطوط قرمز انجام دادند. این امر قبل از همه به نابودی کاروان‌های اسلحه برای حزب‌الله و نیروهای مسلح ایران مربوط می‌شود اگر که آن‌ها در نزدیکی مرزهای اسرائیل ظاهر می‌شدند. آخرین ضربه هفتم سپتامبره شعبه‌ی مرکزی توسعه و علوم تحقیقات سوریه بود که در آن براساس اسناد جاسوسان اسرائیلی ، تسلیحات هسته‌ای و ضعف مدیریت نتوانستند است می‌شد. اما شاید بازی اسرائیل در سوریه و حول آن بسیار ظریف باشد. به ویژه اکنون وقتی که اوضاع در سوریه از جنگ کامل به دیپلماسی-سیاسی کشیده می‌شود. در اینجا مسئله مربوط به آینده سوریه بدون داعش بررسی می‌شود اما با حضور کشورهای بسیاری که می‌خواهند نفوذ خود را در این کشور داشته باشند. این امر اسرائیل را تحریک می‌کند که تحت هیچ شرایطی حضور ایران و نیروهای مسلح آن و گروهک‌های تحت حمایتش و در وهله ی اول حزب الله را نتواند.
اویکدر لیبمان، وزیر دفاع اسرائیل آشکارا گفت که همه کاری می‌کند تا مانع ایجاد کردیو رشیه از تهران تا دمشق شود. برخی از ناظرین این بیانیه را به عنوان تهدید اعلان جنگ قلمداد کردند. در عین حال ضمن یاد آوری اینکه در تئاتر سوریه اقدامات نظامی (با وجود ده‌ها کشور شرکت‌کننده در درگیری) با هنرپیشه‌های اصلی نظامی-سیاسی که روسیه و آمریکا هستند، اسرائیل فعالیت‌های سیاسی و دیپلماتی خود را در مسکو و واشگتن فعال کرد. ۲۳ اگوست سفر ششم طو دو سال اخیر نخست

وزیر اسرائیل بنیامین نتانیاهو به روسیه صورت گرفت. نتانیاهو ابراز نگرانی خود را به رئیس‌جمهور پوتین در خصوص تقویت مواضع ایران در سسوریه نشان داد. بر اساس تمام بدیهیات هدف اصلی سفر نتانیاهو به مسکو تأیید اتحاد بین اسرائیل و روسیه و مشخص کردن تقابل با هرگونه تلاش ایران برای تقویت مواضع خود در سوریه بود. بعداً بنیامین نتانیاهو در اسرائیل خاطرنشان کرد که اسرائیل و روسیه بر حداکثر امکانات هماهنگی مقاصد استراتژیک خود کار می‌کنند. قابل توجه است که رئیس‌جمهور پوتین به خاطر دوستی و همکاری با روسیه از نتانیاهو تشکر کرد و مکانیزم همکاری بین کشورها را بسیار موثر خواند. پوتین تأکید نمود که روسیه از توسعه ارتباطات دوجانبه با اسرائیل خشنود بوده و تلاش‌های نتانیاهو را در این زمینه ارج می‌نهد. می‌توان گفت که توافق‌های بدست آمده پیشین در خصوص رژیم درک متقابل منافع دو کشور درسوریه تأیید شد: روسیه در پشتیبانی‌های اقلیم علیه حزب الله و تجهیزات آن‌ها در خاک سوریه دخالت نکرده و اسرائیل هم مزاحمتی برای اقدامات روسیه ایجاد نخواهد کرد. ضمن اینکه حداکثر رژیم امنیت رعایت شده و قربانی‌های متقابل مجاز نخواهد بود.

شروط مسعود بارزانی برای به تأخیر انداختن همه پرسی

آنگلا مرکل، صدر اعظم کنونی آلمان دو سال پیش سیاست گشودن مرزهای کشور به روی پناه‌جویان را در پیش گرفت. مهاجران، پناهندگان سیاسی و اقتصادی، و ادغام این افراد در جامعه و در بازار کار اکنون یکی از موضوعات داغ مطرح در کارزار انتخابات پارلمانی است که در روز ۲۴ سپتامبر (دوم مهرماه) برگزار می‌شود.

پرسش‌های اصلی این است: چطور باید برای مهاجران در بازار کار آلمان جا باز کرد؟ به چه کسانی باید اجازه داد که در آلمان بمانند و چه کسانی باید به کشور خودشان بازگرداند؟ این پرسش‌ها تنها در شهرهای بزرگ مطرح نمی‌شود، بلکه ساکنان روستاهای کوچک هم با آن درگیر هستند. در ده‌کده‌ای کوچک در منطقه باوریا در محل عملیات ساختمانی با تیاره اهل سنگال ملاقات می‌کنیم. سنگال کشوری امن است و خبری از جنگ نیست. در آلمان معمولاً به کسانی که از کشورهای امن می‌آیند به‌راحتی پناهندگی سیاسی داده نمی‌شود.

تیاره اوسینو می‌گوید: وقتی در خانه، پدرمواد گرسنه دارید چه اشکالی دارد که برخی از بستگان به اروپا بیایند

تا بتوانند برای پدرموادرشان کمک مالی بفرستند. دولت سنگال ایرادی ندارد. در سنگال جنگ نیست اما صبح که از خواب بیدار می‌شوید هیچ‌چیز ندارید که بخورید و خوب این هم نوعی جنگ است و جنگی است که هرروز درگیرش هستید.

در حالی‌که محافظه‌کاران و سوسیال‌دموکرات‌ها خواهان توافق‌های مؤثر با کشورهای آفریقایی برای بازگرداندن تبعه‌های آن کشورها هستند، سیاستمداران حزب سبزها و چپ‌ها با چنین توافقی‌هایی مخالفند. آدولف گوگلمن، رئیس تیاره خیلی از او راضی است و دلش می‌خواهد او را نزد خود نگه دارد.

E-mail: mostagheldaily@gmail.com

مسعود بارزانی رئیس منطقه کردستان عراق پس از دیدار با مایکل فالون وزیر دفاع انگلیس در اربیل بیانیه‌ای شروطن را برای به تأخیرانداختن زمان همه‌پرسی جنایی طرح کرد.

بر اساس این بیانیه که در پایگاه خبری السومریه نیز منتشر شد، وی تأکید کرد: هیچ گزینه‌ای جز استقلال باقی نمانده است. درخواست‌ها برای تأخیر انداختن همه‌پرسی و گفت‌وگو با بغداد بدون مشخص کردن مضامین این گفت‌وگو و ماهیت تضمین‌های بین‌المللی موجب نخواهد شد که همه‌پرسی به تأخیر بیفتد. بارزانی افزود: تنها در صورتی که دولت عراق با گفت‌وگو برای استقلال منطقه کردستان براساس یک سقف زمانی مشخص و تضمین‌های بین‌المللی موافقت کند رهبران سیاسی کردستان نیز کردهم خواهند آمد و تصمیم نهایی خود درباره همه‌پرسی را اتخاذ خواهند کرد. وی تأکید کرد: جایگزین‌هایی که تاکنون مطرح شده، ضمن گفت‌وگو با بغداد برای استقلال کردستان نیست. ما همه انواع روابط با بغداد را امتحان کرده‌ایم اما همگی شکست خورند و در مقابل ما هیچ گزینه‌ای جز استقلال باقی نمانده است و ما می‌خواهیم که تنها دو همسایه خوب باشیم و بهترین روابط را با یک‌دیگر داشته باشیم.

موضوعات مهم انتخابات پارلمانی آلمان

خیابان ما ۱۲ خانه هست که ۲۵ نفر ساکن آن‌ها هستند. حالا از ما می‌خواهند که برای ۱۰۲ پناه‌جو در این خانه‌ها جا باز کنیم.

کارآموز پاکستانی که باید به کشورش بازگردد

رئیس‌خان اهل پاکستان در دهکده پاسدورف نزدیک مونیخ زندگی می‌کند. او مدیر مرکز باغبانی است و از دولت فدرال جایزه پیوند اجتماعی دریافت کرده است. با وجود این مقامات محلی حاضر نیستند به رئیس‌خان اجازه اقامت دائم بدهند. او می‌گوید: من آموزش حرفه‌ای می‌بینم اما به این دستور خروج از کشور داده‌اند و نمی‌دانم که می‌توانم اینجا بمانم یا نه.

زبان، مسکن و بوروکراسی، بزرگترین موانع

در مونیخ به اتاق صنایع و بازرگانی سری می‌زنیم. مدیر ارزشد می‌گوید که درسال ۲۰۱۶ به حدود یک سوم پناهندگان نوعی آموزش حرفه‌ای یا شغل داده شد. اما، ادغام کامل این پناهجویان در بازار کار آلمان دست کم هفت سال وقت می‌برد. بزرگترین موانع زبان، مسکن و بوروکراسی است.

او می‌گوید که تیاره از نظر زبان مشکلی ندارند: آلمانی خوب صحبت می‌کند. اما امتحان کتبی مشکل است. برقراری ارتباط با همکاران در محل ساخت‌وساز خیلی خوب پیش می‌رود. اما اگر در امتحان کتبی قبول نشود، گواهی حرفه‌ای دریافت نخواهد کرد و در خطر اخراج قرار خواهد گرفت. چرا چنین کسی از آلمان برود؟ کشور مبدأ نباید اهمیتی داشته باشد. صنایع و حرفه‌های آلمان به آدم متخصص نیاز دارند.

روستاییان مخالف با پذیرش پناهجویان

فینیگیاخ دهکده‌ای نزدیک مرز اتریش است. دو سال پیش هزارها پناهجو از مرز رد شدند. فینیگیاخ سیصد ساکن دارد. قرار است ۱۰۲ پناهجو در اینجا اسکان داده شود. اهالی دهکده می‌توانند چند خانواده پناهجو را بپذیرند. اما پذیرفتن گروه ۱۰۲ نفری ممکن نیست.

فرانتس فوکس یکی از ساکنان فینیگیاخ می‌گوید: شورای محلی متفقا علیه این تصمیم رأی داد. اما شورای شهرستان این رأی شورای محلی را وتو کرده است. مارتا دینگریز از دیگر سکنه این‌ ده‌کده می‌گوید: در

مناطق عنوان کرد که با کمک حملات هوایی توسط نیروهای ویژه تصرف شده است.

به گفته این مقام ارشد در وزارت دفاع افغانستان که خواست نامش فاش شود، دولت این کشور هم اکنون نیروی کافی برای حفظ کنترل خود بر چنین مناطقی را ندارد. برنامه استفاده از نیروی جدید که به دنبال افزایش شمار حملات شورشیان طالبان و داعش مطرح شده، نگرانی‌هایی را بابت پیدایش نیروهای شبه نظامی و نقش آن‌ها در افغانستان پدید آورده است. اعضای نیروی جدید که تحت فرماندهی نظامی فعالیت خواهد کرد از میان اهالی مناطق محل ماموریت انتخاب خواهند شد.

این در حالی است که سازمان دیده بان حقوق بشر از پیامدهای فاجعه بار و احتمالی گسترش نیروهای شبه نظامی در افغانستان ابراز نگرانی کرده است. احتمال رفتارهای غیرقانونی با غیرنظامیان از سوی شبه‌نظامیان و شیوه نظارت بر نیروی جدید از جمله نگرانی‌های مدافعان حقوق بشر است. دولت وزیری، سخنگوی وزارت دفاع افغانستان ضمن تأیید بررسی ایجاد نیروهای محلی تأکید کرده است که انتخاب اعضای این نیرو از بین اهالی محل به دلیل شناخت آن‌ها از منطقه و نحوه کنترل آن صورت می‌گیرد.

دولت افغانستان و حامیان خارجی آن پیش از

سوچی: ناقضان حقوق بشر مجازات خواهند شد

و جانب مثبت را تقویت کنیم.

رهبر منغوی میانمار با اشاره به وقایع خشونت‌بار هفته‌های گذشته در استان راخین گفت دولت میانمار حاضر است روند پذیرش اقلیت قومی روهینگیا را تسریع کند و حتی پناه‌جویانی که پیش‌تر در میانمار

او مسلمانانی که در منطقه خشونت‌آمیز میانمار زندگی می‌کنند به خدمات بهداشتی و رادیویی دسترسی دارند. او با اشاره به تجربه ۷ دهه‌ای حکومت اقتدارگرا و خشونت‌های هفته‌های اخیر علیه اقلیت قومی مسلمان میانماری در استان راخین این کشور واکنش نشان داد. سوچی با محکوم کردن نقض حقوق بشر در استان راخین و مجازات قانون‌شکنان و ناقضان حقوق بشر را داد.

او گفت: به نیروهای امنیتی میانماری دستور داده شده تا به شدت به دستورالعمل عملیات امنیتی پایبند بوده و در رساندن آسیب‌های جانبی به غیرنظامیان پرهیز کنند.

او هم‌زمان از جامعه جهانی انتقاد کرد که چشم بر تحولات مثبت در این کشور بسته‌اند از جمله به گفته

چین در خواست آمریکا درباره کره شمالی را رد کرد

مسئولیت تحمیلی از سوی آمریکا را قبول نخواهد کرد. چین در حدود ۹۰ درصد از روابط تجاری کره شمالی را در اختیار دارد.

به گزارش آسوشیتدپرس از سنئول، این روزنامه همچنین گفته است تحریم‌ها نباید در روابط تجاری

روزنامه پپلز دیلی (People’s Daily) که متعلق به حزب کمونیست این کشور است از درخواست واشنگتن از یکن برای وارد کردن فشار بیشتر بر کره شمالی به منظور جلوگیری از برنامه تسلیحاتی این کشور انتقاد کرد. این روزنامه نوشته است که یکن هیچ‌گاه

انتقاد ترامپ از بوروکراسی حاکم بر سازمان ملل متحد

دونالد ترامپ، رئیس‌جمهوری ایالات متحده آمریکا در جریان اولین حضور خود در سازمان ملل متحد از بوروکراسی و ضعف مدیریت در این نهاد بین‌المللی انتقاد کرد. رئیس‌جمهوری ایالات متحده آمریکا در یکی از نشست‌های ویژه اجلاس سالیانه سران ملل متحد با ضروری ششم‌ردن ایجاد اصلاحات در این سازمان گفت: در سال‌های گذشته ملل متحد به دلیل بوروکراسی و ضعف مدیریت نتوانستند است به طرز قابل‌البقوه خود برسند. این در حالی است که بودجه این سازمان ۱۴۰ درصد افزایش داشته و شمار کارکنان آن از سال ۲۰۰۰ به بعد، دو برابر شده است.

انتقاد از عملکرد ضعیف سازمان ملل متحد در برابر بحران‌های جهانی یکی از محورهای کارزار انتخاباتی آقای ترامپ در سال گذشته بود. پس از رسیدن به مقام ریاست جمهوری، آقای ترامپ اعلام کرد کمک‌های ایالات متحده به سازمان ملل را کاهش خواهد داد.

اولین موضع‌گیری فرمانده سرکوب‌گران ارتش میانمار

عملیاتی که پس از ۲۵ اوت علیه شورشیان روهینگیا شروع شد اشاره داشت. او نوشت: آن‌ها خواستار شناسایی روهینگیا شده‌اند که هرگز یک گروه قومی در میانمار نبوده‌اند. مسئله بنگالی یکی از ارمان ملی است و ما باید در کشف حقیقت متحد باشیم.

و افراط‌گرایان در پی تلاش برای ایجاد پایگاهی در

شمال ایالت راخین هستند.

آن‌تنسو گوترش دبیرکل سازمان ملل هشدار داد که اگر سنان سوچی، که عملاً رهبر میانمار

است، برای پایان ته‌واچی- ارتش و جلوگیری از آنچه وضعیتی کاملاً هولناک خواند وقت زیادی

توطئه سیاسی شده است.

دیوان عالی پس از تحقیقاتی درباره اسناد ۲۰۱۶ پاناما که فرزندان شریف را به شرکت‌هایی که پناهگاه

مالیاتی فراهم می‌کنند، پیوند زد، از او سلب صلاحیت کرد. مریم نواز در پاکستان مقام رسمی ندارد اما چهره‌های شناخته شده است. او که در این انتخابات نقش کلیدی داشت، رأی‌گیری را حکم مردم درباره سلب صلاحیت پدرش دانست.

ندارد.

ژنرال مین آنگ هلینگ در یک پیام فیسبوکی مردم و رسانه‌های میانمار را به اتحاد در مورد مساله

روهینگیا فراخواند.

او گفت عملیات ارتش پس از ۹۳ مورد درگیری با آنچه وی افراطیون بنگالی خواند، شروع شد. او به